

GIỚI THIỆU BÀI THỜ HAY

Bài thờ “EM YÊU, EM CŨNG THỜ” (Lermôntốp)

Có một lão ăn mày

Xoè tay dúi tui ng thánh

Đề xin một vài xu,

Bên trời con ranh mãnh

Đét tay lão như sành

Cho một mùa mưa.

Em yêu, em cũng thờ

Cho tìm mù a l.

LỜI BÌNH: EM – ANH VÀ TRẺ CON

(Đăng báo Th_đ gi_đ i trong ta năm 2006)

Bài thơ *Em yêu, em cũng thơ* của nhà thơ Nga thiên tài Mikhail Iurevich Lermontov (15.10.1814 – 27.7 1841)
đọc mà dù bạn nghĩ nghĩ kỹ trẫm lòng, suy nghĩ :

□□ Có m□ t lão ăn mày

Xoè tay d[i t[ng thánh

Đi xin mọt vài xu,

TRANG THỜ NHÀ GIÁO

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ bảy, 28 Tháng 4 2018 07:26 -

Đến con ranh mãnh

Đến tay lão nhành

Cho mẹ mù a .

Em yêu, em cũng th

Em đùa c tình anh

Cho tim mù a .

Chuyện tình yêu là muôn thuở .
liên tiếp ng b t ng : t chuyện m t “
ngang chuyện tình “

anh

” và “

em”

Lão ăn mày “

xoè tay

” niềm c u d i “

th ng thánh

”, nh ng mong ân trên ban “

Nay nhà thơ Lermôntốp đem đến cho b n đ c m t
lão ăn mày” xen

Một vài xu

” nuôi sống qua ngày

.

Lão tìm đến “

thánh

” nhớ tìm đến một điếm mà tin cậy. Có lẽ,

bởi vì nay thánh vị hay ban phúc lành cho chúng sinh như nhiều người vẫn

tin quan niệm chẳng? Nào ngài, “

lũ trẻ con ranh mãnh

” làm điếu vô tâm, khéo dè:

Đặt tay lão như nhàn

Chúng như vào điếm mà yểu là đôi một mù loài của lão để biến thành trò đùa vô lý. Thế này thay! Tôi “*một nhàn*” kia cũng đem đến với mát lạnh như đang tiến xu chẳng? Một cảm giác đỡ với rõ trong lòng lão ăn mày và cả trong tâm hồn người điếm. Một cảm giác xót xa, cay đắng cho thân phận bất bèo! Thôi nghĩ, dù sao suy nghĩ và hành động của trẻ con vẫn chưa đến chín chắn. Chúng làm tổn thương ông lão mù loài mà không hay biết, lòng không hay áy náy. Chúng chỉ coi đó là trò đùa trẻ con thôi mà! Hi vọng như thế, lão ăn mày của tôi mà bất ngờ lòng trách trẻ ...

Còn em, sao “*em yêu cũng thế*”? Tác giả chuyển ý thế khéo léo đến bất ngờ! Chàng trai không hẳn trách “*em*” nhiều như người ngôn từ “*cũng thế*” bao hàm như người gì chàng muốn nói. Kèm theo sống người nhiên là nỗi lòng nghi vấn lớn. Sao em có thể như đứa trẻ kia vô tâm đùa cợt? Sao em lại mang anh ra làm trò đùa tàn nhẫn trong tình yêu? Anh vẫn gọi “*em yêu*

” mà cay đắng như ra anh cũng chỉ là đứa trẻ, khéo khéo tin để dỗ dành. Trái tim mù loài bất tổn thương gì đang

đang

khôn nguôi. Trẻ con lại dỗ dành người già là cái tội, nhưng vì là con trẻ nên đôi khi có thể tha.

Còn em lại dỗ dành anh thì phải làm sao? Có lẽ bởi trót yêu em,

anh

chấp nhận chuốc lấy khổ đau, đã mang một tình cảm đến tình?

Thi phẩm *Em yêu, em cũng thế* đem cho ta sự và thêm những giá trị nhân văn sâu sắc. Đó, Lermontov đưa đến chúng ta một vẻ đẹp trẻ trung, yêu đời và một cuộc tình. Đang thì nhà thơ cũng cho ta hiểu thêm sự đa dạng của tình yêu khi muôn người, muôn đời vẫn không nguôi thì như thế...

HOÀNG THU

THPT DUY TÂN, TAM K, QU NG NAM